

[Lawaetz]

på, og måske også måder, der er bedre end denne svage lovgivning, som lovforslag nr. L 226 bliver, når den bliver gennemført i en fart nu uden at hænge sammen med de andre ting.

Derfor vil jeg gentage min anbefaling af, at man tager den med ro derhen, at man stemmer for ændringsforslag nr. 17 i dag; så kan det hele drøftes i den nye samling.

Holm (V):

På venstres vegne vil jeg understrege, at vi ikke har forpligtet os til at gennemføre arbejdsministerens forslag om efterløn, men har erklæret os villige til at drøfte forslaget i sommerens løb.

Med forslaget om jobtilbud til langtidsledige bliver det nu muligt at komme tilbage til de oprindelige regler om 26 ugers beskæftigelse inden for 3 år i stedet for den forlængelse til 4 år, der har været gældende siden 1976. Med lovforslaget får de langtidsledige med et jobtilbud muligheden for at vende tilbage til arbejdsmarkedet, og desværre må vi jo nok erkende, at en person, der har været arbejdsløs i 3½ år ud af de sidste 4 år, ikke har store chancer for at komme ind på arbejdsmarkedet uden en form for genoptræning.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget og oplyse, at venstre stemmer for de af ministeren stillede ændringsforslag og imod de øvrige.

Grethe Fenger Møller (KF):

Spørgsmålet om de langtidslediges genplacering på arbejdsmarkedet, herunder problemerne i forbindelse med de mange, der til nytår vil falde for 26 ugers reglen, er vel nok et af de vanskeligste elementer i hele den problemkreds, der er forårsaget af den store arbejdsløshed.

Det konservative folkeparti gav under førstebehandlingen af lovforslaget om genplacering af de langtidsledige udtryk for, at vi gerne ville medvirke til at løse disse problemer. Vi har nu i arbejdsmarkedsudvalget haft en meget grundig drøftelse af lovforslaget, og der er mange ting, vi har fået klarlagt. Vi finder, det er godt, at vi har fået gennemdrøftet hele byrdefordelingsproblematikken mellem staten og kommunerne. Vi finder, det er vigtigt, at byrdefordelingen mellem staten og

kommunerne kan gøres til genstand for forhandling, såfremt byrdefordelingen viser sig at blive anderledes end forudsat i lovforslaget.

Vi finder det også vigtigt, at man ved lovforslagets gennemførelse sikrer, at de langtidsledige i videst muligt omfang genplaceres på det private arbejdsmarked, og derfor er vi meget tilfredse med, at der er opnået enighed mellem arbejdsmarkedets parter om ordningens praktiske gennemførelse. Det er for os afgørende, at reglerne skal være så smidige og så lidet belastende for virksomhederne som muligt, således at de kan komme til at fungere effektivt i praksis.

Vi er tilfredse med formuleringen om, at såfremt en virksomhed påtænker at besvare arbejdsmarkedsnævnets henvendelse positivt om ansættelse af langtidsledige, skal repræsentanter for de berørte ansatte orienteres på den enkelte arbejdsplads i overensstemmelse med de på virksomheden gældende samarbejdsformer. Vi mener, at denne orienteringsform er en god måde at klare tingene på, og vi regner med, at denne nye ordning for de langtidsledige også vil komme til at gælde for de unge arbejdsløse, således at de foranstaltninger, folkettingen vedtog i efteråret om bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden, nu kan komme til at fungere bedre, og jeg håber, at ministeren vil bekræfte dette over for folkettingen.

Hvad angår lovforslaget om efterløn, er vi tilfredse med, at dette forslag ikke er blevet jasket igennem folkettingen. Vi vil meget gerne medvirke til at finde en løsning på denne sag. Vi ved, at arbejdsløsheden er stor, og at de foranstaltninger, der indtil nu har været iværksat, ikke har hjulpet stort. Vi ved også, at der er mange både lønmodtagere og selvstændige erhvervsdrivende, der er nedslidt i 60 års alderen, og derfor er vi meget positivt indstillet over for tanken om en efterlønsordning.

Men vi ved også, at der er mange ting, der skal undersøges. Der er en tendens i mange lande til at nedsætte pensionsalderen, bl. a. som et led i bekæmpelse af arbejdsløsheden. I andre lande, f. eks. i USA, er man til gengæld gået den modsatte vej ved at vedtage en lovgivning, der forbyder diskrimination på grund af alder, og ved at hæve pensionsalderen til 70 år, og spørgsmålet er, om det er den rigtige måde at gribe problemerne an på.